

הפסק הליכה באמצע הסעודה

סדר ברכת הנהנין פ"ט

(יג) וכל זה ביחיד או בבני חבורה ועקרו כולם ממקום למקום אבל אם הניחו מקצתם במקומם אפילו אחד מהם והשאר הלכו כולם אפילו לבית אחר אפילו אינו סמוך לבית זה כשהם חוזרים אינם צריכים לברך על מה שיאכלו כאן אבל אם רוצים לאכול במקום שהלכו צריכים לברך ואין מועיל מה שהניחו מקצת חברים בבית זה למה שיאכלו בבית אחר.

(יד) וכל זה בדברים שאין טעונים ברכה לאחריהם במקומם אבל דברים הטעונים ברכה לאחריהם במקומם הואיל והוא צריך לחזור למקומו אין עמידתו גמר סעודתו לפיכך כשחוזר ואוכל ושותה אפילו במקום אחר על דעת סעודתו הראשונה הוא אוכל ושותה לסיים סעודתו ואין צריך לומר כשחוזר למקומו ואין צריך לברך בתחלה אפילו לא הניח מקצת חברים בבית זה והוא שאכל כבר כזית אבל פחות מכזית דינו כדברים שאין טעונים ברכה לאחריהם במקומם.

(טו) ומה הם דברים הטעונים ברכה לאחריהם במקומם. יש אומרים כל שהוא מז' המינין אפילו פירות ויין הואיל וברכתם האחרונה היא מעין ג' היא חשובה להצריך לברך במקום אכילה. ויש אומרים שמין דגן בלבד טעון ברכה לאחריו במקומו מפני חשיבותו שנקרא מזון. ויש אומרים פת בלבד. ולכתחלה יחמיר בכל ז' המינין לברך במקומו. וכן לענין שנוי מקום בדיעבד אין צריך לחזור ולברך שספק ברכות להקל.

(טז) ואפילו הלך בתוך הסעודה לבית אחר ואוכל ושותה שם דברים שאינם טפלים לסעודה לענין ברכה ראשונה והוצרך לברך עליהם בבית הראשון כגון פירות, כיון שהם טפלים לענין ברכה אחרונה ונפטרים בברכת המזון על דעת סעודתו הראשונה הוא אוכל ושותה ואינו צריך לברך עליהם שם אפילו לא אכל שם פת, ואפילו לא היה כן בדעתו כשבירך המוציא לשנות מקומו באמצע סעודתו.

(ו)אם אכל שם פת ואין רוצה לחזור ולאכול פת במקומו הראשון מברך ברכת המזון במקום שגמר אכילת הפת) מכל מקום לכתחלה אסור לעקור ממקומו עד שיברך ברכת המזון או ברכה מעין ג' בכל דבר הטעון ברכה לאחריו במקומו (ואם שכח ועקר ממקומו ואין לו פת לאכול שם צריך לחזור למקומו אפילו היה שוגג אם אפשר לו שאין עליו עכוב מחמת החבורה שנתלו עמו בדרך ואינם רוצים להמתין עליו ובדיעבד יצא אם בירך במקום שזכר אפילו עקר במזיד ואפילו לכתחלה אם הוא רחוק כל כך שעד שיחזור למקומו יתעכל המזון במעיו ולא יהיה רשאי לברך עוד יברך במקום שזכר).

(יז) במה דברים אמורים כשלא היה כן בדעתו כשבירך המוציא אבל אם בתחלה כשבירך המוציא היה בדעתו לגמור סעודתו בבית אחר מותר שהרי מתחלה לא קבע במקום זה כל סעודתו לפיכך נהגו הולכי דרכים שאוכלים דרך הילוכם ויושבים ומברכים במקום סיום אכילתם מפני שלכך נתכוונו מתחלה. אבל אם אינו הולך כלל כדי לאכול שם אף על פי שהיה בדעתו מתחלה לילך לשם לא ילך עד שיברך ברכת המזון אלא אם כן הולך לצורך מצוה עוברת.

(יח) ואפילו בדברים שאין טעונים ברכה לאחריהם במקומם אם קבע עליהם והם דברים שקביעתם קביעות כגון שכר ומי דבש במדינות אלו אין שנוי מקום חשוב הפסק אם חוזר למקומו.

אלא כששהה חוץ למקומו כגון שהלך לדבר עם חבירו והפליג בדברים או שהלך לבית הכנסת או שהלך לאיזה עסק ושהה בו אבל אם לא שהה אפילו עשה איזה דבר מדברי הרשות בדרך עראי כגון שהוצרך לנקביו ונכנס לבית הכסא וכיוצא בזה אינו חשוב הפסק ואין צריך לומר אם דיבר עם חבירו ולא הפליג ואפילו הוא דבר הרשות ואין צריך לומר אם יצא להביא דבר מצרכי האכילה או השתיה.

(יט) האוכל בשדה שאינה מוקפת מחיצות כיון שמתרחק עד שלא יוכל לראות מקומו הראשון נקרא שנוי (כמו מחדר לחדר שבהיקף מחיצות) ואפילו אוכל פירות האילן במזרחו וחוזר ואוכל ממנו במערבו כיון שאינו יכול לראות מקומו הראשון מפני האילן שמפסיק נקרא שנוי מקום וצריך לחזור ולברך אם לא היה בדעתו לאכול במערבו כשבירך במזרחו.

אבל אם אוכל בחדר אחד אף על פי שיש מקום גבוה באמצע ובא לאכול מאחוריו כגון אחורי התנור שאינו יכול לראות מקומו הראשון אין זה שנוי מקום כיון שמוקף מחיצות.

(כ) וכן האוכל בגן מוקף מחיצות ורוצה לאכול מפירות כל אילן ואילן כיון שבירך על אחד אין צריך לברך על האחרים אם היה בדעתו כן כשבירך.

ומגן לגן המוקפים מחיצות כל אחד בפני עצמו אפילו הם סמוכים זה לזה צריך לחזור ולברך אפילו אם כשבירך היה דעתו על הכל לפי שהם כמו מבית לבית שאין דעתו מועלת כלום וכן מאילן לאילן במקום שאינו מוקף מחיצות אם לא יכול לראות מקומו הראשון.